

Særligt om enkelte retsforskrifter

Rådsdirektiv af 26. juli 1971 om harmonisering af regler vedrørende betegnelser for tekstilprodukter (71/307/EF).

I flere medlemslande findes regler om tekstilprodukters betegnelse, sammensætning og etikettering. Ved et af Rådet vedtaget direktiv af 26. juli 1971 opstilles ensartede regler for medlemslandene om disse forhold.

Betegnelserne for og beskrivelserne af de af direktivet omfattede tekstilfibre er angivet i et bilag til direktivet, der i artiklerne 4-7 indeholder bestemmelser om, hvilke betegnelser der må anvendes på tekstilprodukter, når der i produktet indgår bestanddele af forskellig art.

Tekstilprodukterne skal være forsynet med etikette eller på anden måde mærkes, når de bringes på markedet. Udbydes produkterne ikke til salg til endeligt forbrug, er det dog tilstrækkeligt, at ledsagepapirerne indeholder de krævede oplysninger. Medlemslandene kan kræve, at etiketteringen eller mærkningen sker på det sprog, der anvendes hvor varen tilbydes forbrugeren (artikel 8).

Gyldigheden af de i hvert enkelt medlemsland gældende bestemmelser om beskyttelse af erhvervsmæssig og kommerciel ejendom, om produkters frembringelses- eller oprindelsessted og om illoyal konkurrence berøres ikke af direktivets bestemmelser, og tekstilprodukter, der udføres til tredjelande, omfattes ikke af direktivet (artikel 14 og 15).

Rådsdirektiv af 27. juni 1967 vedrørende harmonisering af lovbestemmelser og administrative forskrifter om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer nr. 67/548, som ændret ved rådsdirektiver nr. 69/81 af 13. marts 1969, nr. 70/189 af 6. marts 1970 og nr. 71/144 af 22. marts 1971.

Direktivet tilsigter at lette handelen med farlige stoffer ved tilvejebringelse af ensartede regler om klassificering, emballering og etikettering af stofferne. De farlige stoffer, der er omfattet af direktivet, er opregnet i et bilag. Direktivet omfatter ikke bestemmelser om lægemidler, narkotika, radioaktive stoffer, am-

munition og genstande, der indeholder sprængstoffer samt stoffer, der eksporteres til tredjelande. Ud over en række bestemmelser om begrebsfastlæggelse giver direktivet regler om mindstekrav med hensyn til emballage og afmærkning, herunder om hvilke faresymboler og farebetegnelser, der skal anvendes for de enkelte stoffer.

Rådsdirektiv af 6. februar 1970 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer hertil (70/156/EF).

Direktivet indeholder formelle bestemmelser vedrørende meddelelse af EØF-standardtypegodkendelse samt bestemmelser om retsvirkningen af en meddelt godkendelse. Anvendelse af direktivet forudsætter, at der for alle de punkter, der er omfattet af godkendelsen, foreligger harmoniserede materielle bestemmelser i form af særlige direktiver. Et sådant særligt direktiv - direktivet om støjniveau og udstødningssystemer - kommenteres nedenfor.

Direktivet omfatter kun motordrevne køretøjer med mindst 4 hjul og en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mere end 25 km/t, samt påhængskøretøjer til sådanne køretøjer (art.1).

Ansøgning om udstedelse af EØF-standardtypegodkendelse indgives af producenten eller dennes befuldmægtigede i en medlemsstat. Der kan kun for hver køretøjstype indgives ansøgning i én medlemsstat (art. 3). Ansøgningen skal være ledsaget af en omfattende beskrivelse af køretøjet efter nærmere fastsatte retningslinier, anført i direktivets bilag I.

Når vedkommende stats myndigheder har konstateret, at køretøjet stemmer overens med oplysningerne i beskrivelsen, og at det opfylder kravene i de særlige direktiver, udstedes EØF-standardtypegodkendelsen. Indholdet af standardtypegodkendelsen er fastsat i direktivets bilag II (art. 4).

Den godkendende stat sender herefter meddelelse om godkendelsen til de øvrige medlemsstater med kopi af beskrivelsen og godkendelsen.